

Kaymakam ile Öksüz Hasan

Torosların yükseklerinde bir köyde doğmuştu Hasan
Annesi Hatice kadını Babası da Yörük Süleyman
Ailesini öyle sevince boğmadı bu yeni gelen bebek
Elbet dualar edildi sağlıklı olduğuna şükrederek
İki Ablası dört ağabeyi vardı kendinden büyük
Yarı taş yarı toprak bir evleri vardı yıkık dökük
Süleyman'ın tek bildiği keçi beslemektir köylerinde
Onda da zorlanırdı bazen uzun süren kış aylarında
Kazandığı üç beş kuruş boğazlarına zor yetiyordu
Yoksulluğun ağırlığı adamı kırkında tüketiyordu
En büyük oğlu Yusuf bir zamandır şehirdeydi
Gurbetin sancısı anacığının hep yüreğindeydi
Yazın inşaatlarda kışın ne iş olursa çalışıyordu
On dokuzunda zalim dünyayla boğuşuyordu
Kazandığı paranın çoğunu babasına yollardı
Genç adam hayallerinde bile yeni işler kollardı
Ablalardan cennet on yedisinde gelinlik çağındaydı
Diğeri Ayşe bebek sayılırdı henüz iki yaşındaydı
Evin ikinci oğlu Ahmet ilkokulu yeni bitirmişti
Babası onu küçük keçi sürüsünün başına getirmişti
Mehmet'le Ali yakın köydeki ilkokula gidiyorlardı
Biri ikinci diğeri beşinci sınıfı ikmal ediyorlardı
Okul dört kilometre uzakta bir saatlik yoldaydı
Köyü okula bağlayan yol da içler acısı haldeydi
Her doğan rızıkıyla gelirdi Hasan da öyle gelmişti
Bebekten sonra keçilerden yeni oğlaklar olmuştu
Kulübenin bacası tütecek tencerede hep aş olacaktı
Hatice kadın da çocuk büyütme saadet sayacaktı.

***

Yıllar umarsızca geçiyordu Torosların yükseklerinde
Umut bile yoktu yoksulluğun kavurduğu yüreklerinde
Bir yaz Süleyman'ın kızı cennet komşu köye gelin oldu
Düğün masrafına karşılık evden bir boğaz eksiliyordu
Ali ilkokulu bitirince sürünün başına geçti çobanlığa

Ahmet de şehre gönderildi yenik düşerek garibanlığa
Evden okula devam eden bir küçük Mehmet kalmıştı
O da on yaşını geçmiş nerdeyse iş tutar hale gelmişti
Oysa Mehmet okulu seviyor okumayı çok istiyordu
Keçiler ve şehirde çalışma dışında hayaller besliyordu
Gün geldi Ali'nin yerini aldı isteksiz içi kan ağlayarak
Dağ bayır hayvan otlatıyordu şimdi yarasını dağlayarak.

***

Zamanla evden yalnız küçük Ayşe okula gidiyordu
Mehmet de kardeşine okul yolunda eşlik ediyordu
Delikanlının göğsü daralırdı okulu gördüğünde
Cevap alamazdı neden diye kendine sorduğunda
Evin en küçüğü Hasan gelecek güz okula gidecekti
Hayatında ilk kez yeni giysiler ayakkabılar giyecekti
Süleyman son çocuğu okula başlarken iki keçi satmıştı
Bir iki parça eşya kitap defter almak için şehre gitmişti
Kırtasiyeci kitap defterin hepsini parasız hediye etti
Çocuğunu okut sakın cahil kalmasın diye öğütledi
Diğer çocuklarını düşündü Süleyman ezildikçe ezildi
Parası olmadığı için kaderine ilk kez bu kadar üzüldü
Ayşe'yle Hasanı okutmak geçti içinden hiç düşünmeden
Bu nasıl olurdu ki o vadaki kasabaya taşınmadan
Okula başlayan Hasan hemen ısınmıştı öğretmenine
Sımsıkı sarılıyordu kurtuluşu kitabına defterine
Öğretmen de sevmişti bu küçük Yörük çocuğunu
Keşfetmesi uzun sürmedi ondaki zeka tomurcuğunu
Hatice istemese de gebe kalmıştı Hasan üçe giderken
Sessizce kabullendi kırk beşinde kaderini sevinmeden
Bir kış gecesi sancıları tutmuştu gecenin kör vaktinde
Ebeyi almaya giden Mehmet onu bulamamıştı evinde
Kadını zar zor yüklediler bir katırın çektiği kızağa
Sağlık evine yetiştirdiler sekiz on kilometre uzağa
Orada da doktor izinliydi bir araçla kasabaya gidildi
O uğursuz gecede bebekle Hatice zamansız yitirildi

Üç çocuğuyla bir başına kalmıştı dağ başında Süleyman
Zamanında kasabaya taşınmadığı için şimdi bin pişman.

***

Anasızlık Ayşe'yle küçük Hasan'a çok dokunmuştu
Küçük kız o yaşta evi çekip çevirmeye soyunmuştu
Hasan okula gitmeye devam etti sessiz ve ıssızdı
Hep sorguladı sağlık ocağı o gece niçin doktorsuzdu
Bir gün okula Kaymakam gelecek deyince öğretmeni
Bir heyecanla kaplandı Hasan'ın nicedir hissiz bedeni
Öğleye doğru siyah arabadan yakışıklı bir adam indi
Bugün belki de Hasan'ın kaderinin değişeceği gündü
Öğrencilere değişik sorular sordu ilgiyle genç Kaymakam
Hasan'a sorunca doktor olacağım dedi hiç duraksamadan
Öğretmen hikayesini anlattı bu dağlı Yörük çocuğunun
Derinlerinde bir şeyler cızırdadı adamın yüreciğinin
Giderken öğretmene fısıldadı Hasan'ın duymadığı tonda
Süleyman da bu teklife ne diyeceğini bilemedi ilk anda
Kasabada yatılı okutmak istiyordu çocuğu devlet
Geleceği için bu gerekliydi fazla düşünemezdi elbet
Beşi bitiren Hasan kasabada ortaokula başlamıştı
Artık doktor olmayı aklına oya gibi işlemişti
Babasını evini çok özliyordu uzun kış gecelerinde
Gözleri dolardı duyduğu okuduğu anne hecelerinde
Kaymakam ihmal etmiyor Hasan'ı sık sık görüyordu
Derslerini ihtiyaçlarını bir ağabey gibi soruyordu
Başarı üstüne başarı elde ediyordu bu kara kuru çocuk
Bu gidişle doktorluk hedefine ulaşacaktı açık seçik.

***

Kaymakam üç yıl sonra yeni bir ilçeye tayin edildi
Hasan'ı da oradaki liseye kaydettirmeyi görev bildi
Kendi küçük çocukları kadar ilgileniyordu onunla
Delikanlı da ağabey diyordu Kaymakama zamanla
Mülki amire değil geleceğe bakıyordu onu görünce
Azmi kamçılanıyordu nasıl gidiyor diye sorunca
Kaymakam Bey son yıl kurs masraflarını da üstlendi
Delikanlı yarışa hazırды artık hırslandıkça hırslandı
Zaman gelmiş Hasan sınava girmişti bir bahar gününde
Çıkışta Kaymakam Ağabeyi bekliyordu okul önünde

Merakla nasıl geçti bakalım diye sordu genç adam
Yorgun ama umutlu gözler yanıt verdi duraksamadan
Sonuçlar açıklandığında Hasan Köyde babasındaydı
Gözleri kasabadan gelen köyün tek arabasındaydı
Babası bir ikinci vakti beyaz uzun zarfı almıştı arabadan
Onu oğluna verirken nasırlı elleri titriyordu hiç durmadan
Hasan zarfı açarken yüreği sanki yerinden çıkacak gibiydi
İ. Ü. Tıp Fakültesini gördüğünde koca dünyanın sahibiydi
Koşarak muhtarın evindeki köyün tek telefonuna ulaştı
Haberi alan Kaymakamın göz pınarları doldu taştı.

***

İstanbul'da okumak zordur diye düşündü baba Süleyman
Ya bu devlet adamı olmasaydı halleri ne olurdu o zaman
Kaymakam Bey yurdunu ayarladı Hasan'ın İstanbul'da
Burs da bağlandı kara yağız delikanlıya yeni okulda
Hasan artık geleceğe güvenle bakıyordu yeni hayatında
Kaymakam ağabeyinin desteğini hissediyordu sırtında
Altı yıl göz açıp kapayıncaya kadar geçti tıp fakültesinde
Okulu bitirip ihtisasa başladı doktor yeni yüzyıl arifesinde
Analar doğumda ölmesinler diye bir zamanlar ant içmişti
Anacığının aziz hatırasına doğum doktorluğunu seçmişti
Aynı yıl Zeynep adında genç bir doktorla yuva kurdular
Kaymakamla eşi gururla Hasan'ın nikah şahidi oldular.

***

Kaymakam Bey bir sabah gazetelere bakıyordu evinde
Bir köşe yazısı okuyunca daralma hissetti yüreğinde
Kadıköy'ü taşra sanan sözde büyük kalem duyuruyordu
Mülki idare kalksa kimsenin haberi olmaz buyuruyordu
Canı sıkıldı Kaymakamın ihanete uğramış hissetti bir an
Yazıyı okuyunca öfkeyle telefona sarılmıştı Doktor Hasan
Bir ben yeterim diyordu bu mesleğin kutsallığına şahadete
Cevap gereksiz yazdıklarını gerçek sanan bu sahte hazrete
Nice Hasanlar başarmıştı isimsiz Kaymakamlar sayesinde
Taşrayı bilemezdi bir İstanbul efendisi sıcacık köşesinde
Kaymakam Bey gazeteyi usulca katladı hazırlanıp çıktı
İlçesinin en uzak köy okuluna doğru yeni umutlarla baktı...

Mahmut ÇUHADAR

Mülkiye Başmüfettişi